

Núm. 60 - 1r semestre de 2022 - PVP: 8€

terrart

REVISTA CERÀMICA CONTEMPORÀNIA

ACTIVITATS ACC
TALLERS I CERAMISTES
EXPOSICIONS
INTERNACIONAL
APARADORS DEL MÓN
HISTÒRIA
MISCEL·LÀNIA
FIRES I CONCURSOS

alc

REPORTATGE: CERAMISTES GALLECS

Simcha Even-Chen: Folding in Motion

TEXT: VICENT RODA CARDONA · FOTOS: ILAN AMIHAI

Simcha Even-Chen és una artista ceramista israeliana. Viu i treballa a Jerusalem. La seva formació universitària en Bioquímica la va obtenir a la Facultat de Medicina de la Universitat Hebrea de Jerusalem, i el seu Doctorat en Microbiologia Humana a la Facultat de Medicina Sackler, de la Universitat de Tel Aviv. Científica Sènior al Departament de Bioquímica de la Facultat de Medicina de la Universitat Hebrea de Jerusalem. El 2013 va decidir dedicar-se per complet a la ceràmica.

Coneguda pel seu domini del raku o raku amb reserves. Utilitza, en les peces realitzades amb aquesta tècnica, elements compositius juxtaposats i contrastos d'elements en blanc i negre. Formes ondulants que generen una oposició entre la tensió i l'equilibri. Dissenys quadriculats que troben el seu contrapunt en el craquejat i trencament superficial generats en el procés del Raku.

Tot i que la seva obra s'ha basat en el domini absolut d'una tècnica de coccio,

amb la qual ha generat una producció interessant i tècnicament complexa, la seva inquietud artística l'ha portat a la recerca de noves experiències. En una contínua investigació formal i conceptual, no donant-se mai per satisfeta, ha anat passant per diferents etapes: treball al torn amb esmalts propis, coccions amb serradures sobre peça no envernissada emfatitzant les superfícies nues, abandó del torn i construcció de peces amb *Slab-Build* i utilització de la tècnica de *Naked Raku* per canviar l'aspecte de la superfície. En paraules de la pròpia artista, el resultat d'aquesta combinació de tècniques em va donar més flexibilitat i habilitat per treballar sobre conceptes més complexos i expressar les meves idees.

Fruit d'aquesta contínua inquietud artística i de l'evolució progressiva és la línia de treball en què tracta sobre l'equilibri a partir de la introducció de l'atzar, el flux i el moviment. Parlem de la sèrie *Folding in Motion*, un conjunt de peces absolutament sorprenents per la seva frescor i atreviment.

En el seu treball es poden reconèixer certes constants, que ella mateixa assenyala:

A les meves obres exploro la relació entre l'espai tridimensional "lliure" i les superfícies geomètriques bidimensionals obertes i retorçades que s'hi planten, donant un significat visual sense restringir els moviments. Em centre en l'equilibri entre el moviment i l'estabilitat, cercant relacions entre la massa, el volum i l'equilibri, mentre em concentro en formes arquitectòniques senzilles i harmòniques. Totes les meves obres aborden la tensió entre allò que està previst i allò que no, entre allò esperat i allò inesperat. Prenent del paper gràfic, el patró quadriculat que cobreix les meves obres ofereix un resultat precís i científic.

Ara, fruit d'un procés de depuració, les seves peces guanyen un ric colorit obtingut a partir de la utilització de pastes acolorides i, perdent pesadesa i rotunditat, s'alliberen d'aquesta subjecció gravitacional semblant flotar a l'aire. L'evolució, des de les tècniques tradicionals, amb aquest alt domini de la tècnica del *Naked Raku*, ha fet un pas cap a

una escultura ceràmica fresca, desinhibida i divertida. Amb un enfocament vigoritzat i contemporani de la ceràmica que sense complexos s'aproxima a la llibertat creativa de Richard Deacon o fins i tot de Tony Cragg, i els seus estudis sobre la línia orgànica, cosa que potser, en el nostre àmbit més proper, està fent Kraznai. De fet, es defineix a si mateixa com a artista de la ceràmica, però considera que el seu treball es pot veure des de les dues disciplines: l'art i la ceràmica. Com ella mateixa assenyalava, les seves obres ceràmiques podien considerar-se com a maquetes per a escultures de grans dimensions, fins i tot utilitzant diferents materials no ceràmics: acer, resina, plàstic, etc.

La sèrie *Folding in Motion* també se centra a investigar la relació entre l'espai tridimensional, les peces es mouen per l'espai amb facilitat, i les superfícies bidimensionals tractades a partir de dissenys de patrons gràfics quadrículats, i línies horitzontals o verticals, que aporten un significat visual

sense limitar el moviment de la peça. Però ara s'intensifica el contrast entre els patrons i la sinuositat de les formes, que generen la sensació de moviment i fluïdesa. Són configuracions reticulars que semblen metamorfosar-se contínuament en sotmetre's a les formes retorçades sobre les quals s'inscriuen. En aquestes obres hi ha una forta tensió entre els dissenys geomètrics precisos i les formes orgàniques amorfes.

A més, Simcha introdueix l'atzar com a element creatiu de la seva obra. La ceràmica, la porcellana concretament, permet la generació d'un procediment atzarós fruit de la cocció amb un alt grau d'incertesa. El procés de cocció es converteix en coautor d'unes formes orgàniques i amorfes que encara que es poden planificar o intentar preveure sempre estan subjectes a l'atzar. Per això, la seva obra troba un equilibri entre aquest "més difícil encara", tan habitual a la ceràmica artística contemporània i la participació de l'atzar en la consecució de la forma definitiva.

Probablement les tensions entre polaritats i el tractament de l'espai en el context de les relacions entre superfície i volum ens porten a qüestions de percepció visual, a les seves variacions en funció de l'angle adoptat, a la generació d'il·lusions òptiques. Les peces de la sèrie ens remetent a un dinamisme il·lusori, on les formes i els patrons inscrits són portadores d'un cinetisme que és tan sols virtual, potser, amb reminiscències de l'obra de Yacov Agam. Podríem parlar d'escultura cinètica, en la seva dimensió virtual, l'equilibri de la qual és fruit del dinamisme i l'aleatorietat? La resposta, com sempre, dependrà de l'espectador. Però, sens dubte, el veritable objectiu de la sèrie *Folding in Motion* no se centra en la creació de la imatge-objecte en si mateixa, sinó en la promoció de noves experiències perceptives a l'observador. (Tallar Sim-cha) busca la participació activa de l'observador, i nosaltres com a espectadors li agraïm enormement aquesta magnífica sèrie que activa la nostra percepció. ●